

چرا راهپیمایی اربعین رو به امام زمان (عج) مربوط می‌کنند؟^۱

پرسش:

چرا راهپیمایی اربعین رو به امام زمان (عج) مربوط میکنند؟ حتی می‌گن امام زمان (عج) با راهپیمایی اربعین می‌خوان مردم رو برای اتفاق بزرگتری آماده کنند. درحالی که امام مهدی (عج) غایب هستند و طبیعتاً به خاطر غیبتشون نمی‌تونند راهپیمایی اربعین رو سازماندهی کنند.

پاسخ:

مطابق روایات، از جمله شرایط ظهور موعود چنین است که دلها به سوی امام زمان (عج) کشیده می‌شود و امام (ع) پس از ظهور، خود را با مظلومیت جد غریب و شهیدشان، امام حسین (ع) به جهانیان معرفی می‌کنند. امروز این معرفی با خون و شهادت امام حسین (ع) در جهان در حال انجام شدن است. جوشش خون سیدالشهدا (ع) و دستاورد آن و زیارت اربعین امام حسین (ع) و تاکیدى که امامان معصوم (ع) در حضور و زیارت اربعین داشته‌اند، همه در جهت جهانگیر شدن حماسه حسینی و ظهور حضرت حجت (عج) است.

عاشورا و تمام زیبایی‌ها و روشنگری‌های آن در اربعین تجلی پیدا کرده است.

اکنون امام حسین (ع) و عاشورا و اربعین حسینی، سه شناسه شناخته شده برای اکثریت انسان‌ها در جهان از هر دین و آیین و مذهبی گردیده است. بطوریکه نه تنها محققان و پژوهشگران؛ بلکه اغلب مردم جهان با رخدادهای این چند ساله اخیر به ویژه انقلاب اسلامی ایران و سپس پیاده روی عظیم چندین میلیونی مردمی از سرتاسر جهان، به سوی کربلا آشنا شده و آگاه شده‌اند.

دیگر این سه شناسه؛ یعنی «امام حسین (ع)»، «عاشورا» و «اربعین»، مفاهیم و نام‌هایی است که همه بدان آشنایی داشته و مرزهای اعتقادی و مذهبی و جز اینها را درنوردیده است.

به بیان دیگر، امام حسین (ع) اکنون با قیام خویش، تاریخ را تصاحب کرده و این همان نکته و انگیزه مهمی بوده است که معصومین (ع) و سپس بزرگان از علماء و رموز شیعه، در طول تاریخ سعی در زنده نگاه داشتن عزای حسینی و زیارت قبر و پیاده روی به مزار مبارکش در اربعین را تأکید داشته‌اند. تا آنجا که امام صادق (ع) یکی از علامات مؤمن بودن شخص را زیارت اربعین حضرت و حضور در کربلا بشمار آورده است. در این پیاده روی، شیعه و سنی، مسیحی و ایزدی، زیدی و بهره‌های داوودی شش امامی که از خاندان شیعه بشمار می‌آیند

، و نیز علاوه بر آن ، پیروان دیگر ادیان و مذاهب الهی، افرادی که به مکتب امام حسین(ع) و اسلام اعتقاد دارند یا حتی کسانی که به این مکتب اعتقادی ندارند، اما ندای آزادی و شور و حماسه حسینی را شنیده اند، همه در سایه علم و پرچم سرخ حسینی گرد آمده اند.

«محبت»، «همدلی»، «ازخودگذشتگی»، «بخشش های جانی و مالی» و در جریان اربعین به صورت خودجوش خود را نشان می دهد و این، همان شرایط و زمینه هایی است که هنگام ظهور حضرت (عج) بوقوع می پیوندد. بدین معنا که حضور خاضعانه و خالصانه، ازخودگذشتگی ها و بخشش ها دقیقا در زمان ظهور حضرت حجة (عج) نیز محقق می گردد.

زمانی که حضرت(عج) ظهور می کنند ، پیروان گوناگون از ادیان و مذاهب الهی ، نسبت به ایشان اظهار تمایل می کنند و دوستی و محبت خود را نشان می دهند. در روایات اشاره گردیده است که با نزول حضرت عیسی(ع) و معرفی خود به مسیحیان جهان ، بسیاری از مسیحیان به حضرت(عج) ایمان می آورند و یکی از فلسفه های عروج حضرت عیسی(ع) به آسمان می تواند همین باشد. چنانکه در جریان پیاده روی اربعین به سوی کربلا، مسیحیان از شاخه ها و طوائف گسترده آنان همچون کاتولیک ها و پروتستان ها و ارتودوکس ها و جز اینها هم حضور می یابند.

ندای (هَلْ مِنْ ناصِرٍ یَنْصُرُنِی) امام حسین(ع) در روز عاشورا و در صحرای کربلا، تنها متعلق به آن هنگام و آن مکان نبوده است. ندای حضرت، همچون ندای حضرت ابراهیم خلیل(ع) در صحرای مکه ، به صورت ملکوتی و باطنی از سوی پروردگار به تمام انسان های آزاده و حقیقت جو از هر دین و آیین ومذهبی گسیل شد و وجود مبارک حضرت اباعبد الله الحسین(ع) تا واپسین لحظات حیات خویش، به دنبال هدایت و بهره دادن به انسان های گمراه بوده است.

میلیون ها مسلمان از شیعه و سنی و دیگر پیروان مذاهب و ادیان الهی که عاشقانه گام در این مسیر نهاده و در آینده نیز بصورت گسترده تر می نهند! همان افرادی هستند که ندای ملکوتی حضرت از سوی پروردگار به آنان رسیده و پژواک غریبانه ندای امام حسین(ع) را که در گوش خویش حس می کنند، لبیک گفته و به سوی سرزمین عشق و حماسه و از خود گذشتگی و فداکاری روی می آورند!

شیعه و در حقیقت اسلامی که از سوی معصومین(ع) در طول تاریخ و از پس رحلت رسول خدا(ص) ، به مردم عرضه گردیده است. با دو سبد پر بار عاشورا و مهدویت زنده مانده است و حرکت می کند.

امروز اربعین ، همان ندای ملکوتی عاشورایی و مقدمه ای برای یک حرکت خودجوش جهانی است. و چه بسا جابر از سوی پیامبرگرامی خدا (ص) به چنین ماموریتی ، فرمان داشته است که تا کنون همچنان با هر سختی

ها و مشقتهای و دست بردن ها، در دوران متوکل ها و صدّام های زمان بوده است، ادامه یافته و اکنون این حرکت قلبی میلیون ها انسان خودباخته و عاشق امام حسین (ع) ، همه و همه زمینه ساز برای ظهور حضرت خواهد بود. همچنانکه درباره شرایط آستانه ظهور در روایات داریم که دل ها باید به سوی امام زمان (عج) کشیده شود و امام مهدی (ع) به جهانیان معرفی شوند. امروز این معرفی با نام و حماسه و شهادت امام حسین (ع) و اربعین در حال انجام است.

امروز متوجه می شویم که تاکید معصومین (ع) بر زنده نگاه داشتن حماسه عاشورا و اربعین ، به چه منظور بوده است. امروز به معنا و مفهوم این روایت می رسیم که فرمودند: «إِنَّ لِقَتْلَ الْحُسَيْنِ (ع) حَرَارَةً فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ ، لَا تَبْرُدُ أَبَدًا».

وظیفه مهم دیگری که ما مسلمانان و به ویژه شیعیان در این راستا به عهده داریم، بهره گیری و بهره گستری از معارف اهل بیت (ع) است. سردمداران فرهنگی حوزه های علمیه نجف اشرف و قم مقدس، باید کمال بهره دادن به این دریای خروشان مردمی؛ بلکه اقیانوس مواج مردمان عاشق که گام در این مسیر مبارک را نهاده اند، برده و زمینه های شناخت مکتب اصیل اسلام و اهل بیت (ع) را برای همگان افزایش دهند. باید در جریان این سیل خروشان مردمی اربعین، نسبت شناخت خود و دیگران را به حضرت ابا عبدالله (ع) و امام زمان (عج) و معصومین (ع) افزایش دهیم.

در اغلب روایات، هنگام زیارت امام معصوم، شناخت واقعی و به بیانی (عارفا بحقّه) تعبیر گردیده است. پس باید کوشید که از این گردهمایی عظیم و گسترده جهانی که بدون تردید بی نظیرترین جمع انسانی خودجوش در جهان حاضر است، کمال استفاده را رسانیده و در کنار دغدغه ها و نیازهای جسمی زائران به نیازهای روحانی و اعتقادی و فرهنگی آنان رسید. بطور کلی میان جلوه های عزاداری برای امام حسین (ع) و ظهور حضرت صاحب الزمان (عج) رابطه مستقیم و تنگاتنگی را می توان یافت. از مهم ترین آنان می توان به منتقم بودن حضرت مهدی (عج) اشاره کرد.

سرخ پرچم، سمبل ادامه مبارزه

نشانه ها و سمبل های انتظار ظهور حضرت در مظاهر حسینی جلوه های گوناگون دارد از جمله آن که می توان به پرچم سرخ رنگی که در بالای گنبد در اهتزاز است اشاره کرد. اهتزاز پرچم سرخ رنگ در قبایل عرب مفهوم خاصی دارد از جمله آن که این مبارزه هنوز ادامه دارد و پایان نپذیرفته است.

زیارت اربعین و یاری کردن امام زمان (عج)

یاری کردن امام زمان (عج) فقط محدود به انتظار برای ظهور آن حضرت نمی‌شود، بلکه همان طور که در زیارت اربعین به آن اشاره شده است: « قلبی لقلبکم سلم و امری لامرکم متبع و نصرتی لکم معده حتی یاذن الله لکم فمعکم معکم لا مع عدوکم؛ قلب من تسلیم قلب شماست و در امور زندگی از اوامر شما تبعیت می‌کنم و برای یاری دادن شما آماده‌ام تا این که خداوند به شما اجازه خروج دهد. پس من همراه با شمایم نه همراه با دشمنان شما»

انتظار تنها یک امر قلبی نیست

انتظار ظهور امام زمان (عج) تنها منوط به یک امر قلبی نمی‌شود، بلکه این انتظار باید همان طور که در زیارت اربعین به آن اشاره شد در عمل شیعیان نیز جلوه پیدا کند. شیعه‌ای که قلبا تسلیم امر امامت است و در شئون زندگی از اوامر اهل بیت (ع) اطاعت کند و نسبت به دشمنان ایشان بی‌زاری داشته باشد را می‌توان در جریان ظهور و انتظار فعال دانست.

نکته‌ای که در زیارت اربعین به آن اشاره شده این است که شیعیان همواره برای یاری دادن امام زمان خود باید آماده باشند.

انتظار به مانند غلطیدن در خون خود

شیعیانی که در این انتظار استقامت می‌ورزند ولی موفق به درک ظهور حضرت نمی‌شوند و مرگ فرصت را از آنان سلب می‌کند، در احادیث شیعه از آنان به بزرگی یاد می‌شود. امام صادق (ع) می‌فرماید: «اگر کسی از شما بگوید قائم آل محمد (عج) را درک کنم او را نصرت خواهم کرد او مانند کسی است که پیش‌روی او شمشیر می‌زند، نه بلکه مانند کسی است که همراه او شهید شود.» همچنین از امام صادق (ع) از پدران او از امیر المؤمنین (ع) روایت شده است که فرمود: «منتظر امر ما مانند کسی است که در راه خدا به خون خود در غلطد.»

روایات از ثواب بسیار زیاد انتظار حکایت می‌کند، اما از ثواب و اجرهایی که برای انتظار ذکر شده است می‌توان دانست که امر انتظار برای ظهور صاحب الزمان (عج) کاری سخت و طاقت فرساست و با توجه به زمان غیبت کبری، حفظ کردن قلب و عمل از وسوسه‌های شیطان کاری سخت و دشوار است.

ترس دشمنان اسلام از پیاده روی اربعین

از هم اینک می‌توان انتظار داشت که دشمنان با پیش بینی این حقیقت، در اربعین بعد از ظهور در آستانه حرکت اقیانوس جمعیت به میعادگاه عزاداران حسینی، شدیدتر از سالهای جاری و همچون محاصره سال ۶۱ هجری، اقدام به ممانعت و حملات به عزاداران اربعین خواهند کرد تا به خیال خود زمینه‌های فرصت عظیم اربعین برای قیام مهدوی را از بین ببرند و از رسیدن سپاه امام (ع) به کربلا جلوگیری کنند، اما زهی خیال

باطل، زمزمه های حضور امام زمان (عج) در مراسم اربعین کافیهست تا قیامتی در دشت نینوا برپا شود و با اولین
تجمع عظیم سپاهیان امام مهدی(عج)، رعب و وحشت، وجود دشمنان را فراگیرد؛ رعبی که از وعده های الهی
برای یاری آخرین حجت خویش است